

זכרון

חברנו יצחק (איצ'ה) אופק ז"ל נפטר
ביום רביעי 27.1.93, ה' בשבט תשנ"ג
הובא לקבורה בו ביום.
יהי זכרו ברוך.

דברים שנאמרו על הקבר:

אבא

על עץ השסק שבחלון עמדה הבוקר תור.
והעץ פרח כמו כל שנה בעונה הזו.
רק שאתה לא תהיה איתנו כשנעמוד מתחתו ונאכל כמו כל השנים - שסק ישר מהעץ.
ולקבלת שבת, כבר לא תבוא כשיהיה קצת יותר חם, כמו שאמא הבטיחה.
והרי רק תכנון שבעוד שבועיים תבוא לשמוע את ליאור ועמר מנגנים.
אמא הבטיחה שתבוא...

* כמה טוב הרגשת בשבועיים האחרונים בעבודה החדשה.
* ואנחנו חשבנו שהנה מצליחים למשוך עוד קצת.
* כמה סבלת. רק הקרובים אליך ידעו.
רק כשראיתי שאתה מחייך פחות כשהקטנים נוכסים, ידעתי שבאמת רע לך.
וכולנו רצינו והשתדלנו שיהיה לך טוב כמו שכל השנים רצית בשבילנו.
ליאור שאלה הבוקר האם אתה בגן עדן - אני בטוחה שכן כי רק שם מגיע לך להיות.

עכשיו כבר תנוח מנוחה שלמה.
אוהבים אותך כולנו.

שרה'לה.

אב הבנים שמח

חידה היא ותהי לחידה: מהו קנה-המידה על פיו נשארים בנים בקהילה השיתופית;
או - על פיו עוזבים בנים את הקהילה הזו.
אצל משפחת אופק הבנים וגם כבר הנכדים ע"י ההורים, בתוך הקהילה.
אי אפשר לדעת מי ומה תרמו לך, ומהי תרומתו של איצ'ה, שעה שהיה עושה כל
הימים התחרות עם עצמו, ואץ-רץ ממקום למקום - אבל אין ספק שציפי ואיצ'ה עשו את
זה לאפשרי.

ובעידן של האידיאולוגיה של הקיבוץ קשורה קשר אמיץ בביוולוגיה - כדאי
שנתבונן בעובדה זו, ננסה לרדת לסודה וגלמד ממנה.
איצ'ה במיטבו היה מבקר ללא רחם תופעות שונות בחיי המשק והחברה, אבל אם
המשך אורח חיים זה היה חשוב לו, והיה לו מקור של נחת - הרי אין כמוהו צריך
להיות אב הבנים שמח, כי הוא זכה בחייו, למה שרבים לא זכו - שבניו ונכדיו
יסתופפו סביבו וסביב ציפי.

איציק לקח